

Пригадусмо всім ВШ Передплатникам „Свободи“, що з днем 1-го червня ц. р. одержують англомовний „Український Тижневик“ тільки ті передплатники щоденника, які вислали замовлення і належну передплату „Українського Тижневика“. Для вигоди тих передплатників, які бажають одержувати „Український Тижневик“, але ще не вислали такого замовлення і передплати, помістимо в цьому числі відповідний формуляр, що його можна вирізати і переслати вищоякеного разом з чеком передплати до Адміністрації „Свободи“.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper (SECD 530-420) published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮзу 65% мід. За кожну зміну адреси — \$0.05. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Замах проти символу

Усьому культурному світові відомо і кожна американська дитина довідується в народній школі, що піри в'їзді з Атлантику до ріки Гадсону стоїть могутня Статуя Свободи. Вона стоїть там від 1886 року, збудована за рисунком французького архітекта-скульптора Фредеріка Августа Бартольді, — збудована частинно у Франції, частинно в Америці, куди перевезено з Франції складові частини Статуї у 214-ох скринях. Статуя важить 225 тонн, від входу до неї до підстави самої Статуї ведуть 163 ступні, а від тієї підстави до голови Статуї далі 168 ступнів, отож не кожному туди легко видряпати.

Проте Статуя Свободи є найпершим і найпопулярнішим об'єктом для американських і чужинських туристів. На її підставі Статуї вирізані 15 рядків славетної поеми Емми Лазарус, де запрошується до Америки "всіх втомлених, бідних, змарганців". Статуя дарована Францією Америці на знак приязні тих двох країн, — вона була предметом різних резолюцій Конгресу й відвідували її різні Президенти при різних церемоніальних нагодах. Президент Айсенгавер затвердив назву цілого терену, на якому стоїть Статуя, як "Острів Свободи", президент Ніксон відкрив там Музей імміграції з окремою бібліотекою і архівом, президент Джонсон проголосив Статую, як "Національний Монумент".

І ось в минулому тижні хтось підкинув зараз за входом двіри машини бомбу, яка, на щастя, заподіяла тільки матеріальну шкоду на кілька десят доларів. Але вперше за понад 90 років тисячі туристів, які прибули туди, використавши гарну погоду, дізналися, що Статуя Свободи, символ волі, стала предметом бомбового атакату. Могла це зробити тільки людина несповна розуму, або зловбий провокатор, для якого злочин є насущним хлібом. Бо підкидати бомбу під символ волі — це дійсно злочин вандала, для нагавування якого немає відповідних слів. Наварувати символ волі — це значить прославляти рабство, — це значить виявляти свою ненависть до волі, до якої лине кожна жива істота, кожне живе створіння, людина чи звірина. Тому правильно висловився один американський коментатор, що у пошукуванні за злочинцем найбільшу пораду і прислугу повинен дати поліції видатний психіатр.

Спільний ринок у Південній Америці

Конкуренція двох найбільших південно-американських країн, Аргентини й Бразилії, має за собою довге й багате минуле. Принесла вона багато шкоди обидвом країнам і могла б тривати ще довго, коли б не те, що на чолі обидвох держав стоять тепер подібні режими, які добро держави і наші поставили вище всіх інших справ і інтересів. До того прилучилося господарське положення обидвох країн, яке далеко не задовольняє потреб населення і господарське положення світу, яке носить у собі небезпечні можливості. Обидві країни це дошкульно відчувають і роблять усі можливі заходи у тому напрямі, щоб не лише уникнути несприятливих можливостей, але й вийти з невигідного положення взагалі.

Останньо в Буенос Айрес відбулася зустріч двох президентів: генерала Жоао Батіста Фігейредо, президента Бразилії і генерала Хорхе Рафаеля Вїдела, президента Аргентини. Хоча Бразилія й Аргентина близькі сусіди й мають чималий спільний кордон, але останні відвідини бразильського президента в Буенос Айресі були сорок років тому. В обидвох країнах тепер при владі військові режими, які зашли на зміну розбитим партійним системам, безрадіям в обличчя господарських труднощів і соціальних розрахунків, включно з розбудою терористичною діяльністю т. зв. міських партизанів.

Що говорили й до чого договорилися в політичній діяльності обидва президенти в комунікаті не подано. Обидвом військовим режимам — в Бразилії більше, в Аргентині менше — удалося опанувати хаос. Правда, дорогою ціною, але загрози для екзистенції обидвох країн були такі великі, що й ту шину запалити вони рішилися.

Зате про господарські питання опубліковано багато. А найважливіше: обидва президенти домовилися до створення спільного ринку Аргентина-Бразилія. Ідея спільного ринку в Південній Америці не нова. Про неї було багато дискусій, а навіть 1960-го року була міждержавна угода створити спільний ринок південно-американських країн. Однак таке широке завдання виявилось нерешальним. Завеликі простори, завеликі господарські різниці й культурні розходження між поодинокими країнами, а замало досвідів, щоб можна було зразу розв'язати ту величезну проблему.

Інша справа з господарською спільнотою між двома найбільшими країнами Південної Америки. Це діло значно легше й воно може стати початком багато ширшого господарського з'єднання, як це діялося в Європі.

Обидві країни займають величезну територію: Аргентина 2,776,654 квадратні кілометри, а Бразилія 8,511,965 кв. км., що разом дає понад 11 мільйонів кв. кілометрів, з населенням понад 145 мільйонів — Бразилія 118,660,000 і Аргентина 26,725,000 — та із спільною валовою продукцією коло 200 мільйонів доларів. Бразилія 150 мільйонів і Аргентина 48 мільйонів (1957-ий рік). Це, очевидно, далеко від того, що репрезентує собою Європейський Спільний Ринок, двох членів якого тільки Німеччина і Франція мали 1977-го року майже 900 мільйонів доларів загальної валової продукції, але коли взяти простори й природні багатства, то Аргентина і Бразилія мають на майбутнє майже необмежені можливості господарського розвитку.

Зокрема коли йдеться про аграрну продукцію, то можливості тих двох країн колосальні. Бразилія за декілька років при допомозі японського капіталу стала одним із головних продуцентів і експортерів сої на світові ринки і сьогодні є головним конкурентом цього ж американського продукту, а Аргентина за ще короткий час відповідної уваги знов появилась на світовому ринку пшениці, як один з найбільш достатків. Обидві країни не мають, як вірніше ще не відкрили нафтової роли в більшій кількості на своїх теренах, але зате їм не бракує всіляких мінералів. І тому не диво, що із спільним ринком тих обидвох країн вже сьогодні рахуються, як з недалеком вагомим чинником світової господарки.

Т. Т.

СТРАТЕГІЧНЕ ПЕРЕСУНЕННЯ

Міністри оборони країн НАТО роз'їхалися після своїх нарад у головній квартирі НАТО, в Касто, Бельгії. Американський генерал, теперішній командир збройних сил НАТО, Бернард В. Роджерс, після тих розмов заявив: "На всіх обшарах (землі) є виклики".

Потреби, що їх негайно треба полагоджувати існують у численних частинах світу, а на деяких відтинках світу небезпечні. В деяких країнах, наприклад, у Туреччині, вони вимагають особливих уваги, бо там сьогодні загострене, розхитане внутрішнє положення, неспівний спільний кордон із СРСР вимагають уваги. Ще гірше справа маєст у районі Перської затоки, а також в азіатському передпіллі, в районі Афганістану-Пакистану — взагалі в басейні Індійського океану, де советські армії почали наступ. Покищо в Афганістані, але чи їхні дії закіняться тільки на Афганістані, чи це перший етап загального плану, все одно наслідки цього очевидні. Здобувши домінуючий вплив в В'єтнамі, а разом із тим право вживання наймодерніших розбудованих американцями в часі в'єтнамської війни баз, а між ними однієї з найбільш і найкращих морських баз у світі, Кам Раг, Москва створила собі військовий оперативний пункт в безмежних просторах Пацифіку, не згадуючи вже очевидної можливості, як дальшого оточування Китаю, а з тим і дальшого великого кроку до тотальної гегемонії на азіатському континенті.

Зосередження сил

Стратегія ЗСА після Другої світової війни спиралася на повноословому американському захисті Західної Європи, як терену головного союзового натиску. Американські дивізії й бригади першого оперативного м'єту стояли на кордонах Західної Німеччини і її східних сусідів і в близьких районах. Очевидно, що ніхто не міг би до деталей передбачити напрямків і зосередження головного союзового наступу в випадку збройного конфлікту, але загально припускали, що середній обшар Західної Німеччини буде одним з головних театрів розгорнення советських ударних сил і брамою для них до Західної Європи, Каналу Ля Манш, Піреней. Британські генерали й експерти, на чолі з Джоном Еккетом, у своїй книжці "Третя світова війна — серпень 1985" власне ту територію Німеччини обрали для наступу советських гвардійських дивізій і тут за їхніми планувальними мапа б відбулася головна й вирішальна битва третьої світової війни між СРСР і західними союзниками. Американський зброї у цій війні і цій битві

припала б головна і центральна ролля.

Але це була ситуація, коли англійські автори при консультації з іншими, писали цю книжку. Сьогодні ситуація основно змінилася. Пункт важливості советських планів і зосередження їхніх сил пересувається в інші напрямки. То не значить, що для Західної Європи минула небезпека. Ні! В ніякому разі ні. Небезпека на тому відтинку триває й надалі. Але на інших світових периметрах поза Європою поставили великі небезпечні, появилися "виклики", про які сказав американський генерал Роджерс. Ці небезпечні такі актуальні, що вимагають негайної відповіді.

На згаданих нарадах міністрів оборони й генералів країн НАТО в Касто обговорювали цю проблему, та згідно з публічними інформаціями прийшли до очевидних висновків. А тепер ми вже бачимо підготовку до переведення в життя цих висновків. Йдеться про вагомое стратегічне пересунення збройних сил союзників. Головне ударне ядро збройних сил ЗСА відтепер мусить бути пересунене у простори на схід від Суецького каналу, у полосу Перської затоки. Індійського океану й далі на схід. А оборону Європи мусять в основному перебрати на себе власні сили європейських держав. ЗСА будуть їм тільки в допомозі.

Стратегічні зміни Америки

Цілковита зміна в дотепершній стратегічній ситуації. На заході Європи залишається традиційна лінія оборони-наступу схід-захід, на східі постає зовсім нова, не тільки теоретична лінія південь-схід. Американські сили мусять перебрати на себе відповідальність за ту нову лінію. Інших б сил до диспозиції немає.

Під захистом ЗСА

Що на це скажуть європейські держави, які дотепер під захистом американської збройної сили будували свої індустрії, розбудували торговлю, поростили в господарську й технічну силу і з позиції тієї небезпеки не раз погрожували Америці, як провадити і як не провадити світову політику. Згідно з доступними даними європейської держави зрозуміли очевидну дійсність, погодилися з потребою перебрати на себе тягар оборони своїх кордонів і своїх систем, великого минулого своїх народів і своїх культур і їхнього майбутнього існування. Дивною іронією історії буде, що Москва, яка десяти років намагалася переконати Європу, що їй непотрібно американського збройного захисту, тепер станула в обличчя пересунення аме-

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Ростислав Сочинський

НАПЕРЕДОДНІ З'ЇЗДУ УКРАЇНСЬКИХ ЛІКАРІВ

За кільканадцять днів від часу, коли пишемо ці рядки, себто 27-29-го червня ц. р. відбудеться у Детройті вже дванадцятий з черги Науковий З'їзд Українських Лікарів Америки і Канади, який відзначає 30-ліття існування Українського Лікарського Товариства Північної Америки.

Лікарські Наукові З'їзди — це прояв життєздатності не тільки єдиної у всім світі української медичної професійної організації, але також українського лікарського загалу. Це одночасно приклад живучості думки, доказ, що медицина й сподірені з нею науки це для наших колег не звичайне ремесло, яке є засобом заробітку, але благородне звання і покликання. Лікарське мистецтво — це не мертве, вичене знання, а наука, що ґрунтується на безперервному контакті з живою людиною та її оточенням, на беззастановному намаганні збагнути всі тайни життя та користі й шкідливості впливу середовища, на стримлінні зростати людську переможець над усіма силами деструктивними силами.

Багато з'їздів окрім своєї програми окремі сесії популярно-медичних рефератів, включно з курсами серцево-легеневого оживлення, які дали змогу нашій громаді одержати інформації про найновіші осяги медицини в доступній, зрозумілій для загалу, однак при тому авторитетній мові, з висвітленням деяких проблем взаємодії між лікарем, пацієнтом і суспільством. Перед українськими лікарями далі стелиться дуже вдале, необмежене поле діяльності: поліпшення здоров'я нашої громади через поширення засад запобігання недугам і раціонального відживлення, поборювання лікувального шарлатанства, сектарної магії і зокрема — затіснення згаданих уже взаємодій.

Доповіди на наших Наукових З'їздах, не раз на вузькоспеціалізовані теми, виголошували, за малими винятками, бездоганною українською науковою мовою, і їх автори завжди ідентифікували себе, як українці, на американському континенті, тисячі миль від України. Цей факт мав завжди колосальну світову політичну вагу для загальної української справи, саме в останньому десятилітті, коли в Україні брутальним "насилством" переродилися систематичну русифікацію української культури, а в тому й медичної науки.

Цьогорічний Науковий З'їзд відбудеться у Детройті, осідку Відділу УЛТПА Мічиген, нашого чисельно найменшого, хоча найстаршого (1951 р.) відділу, який вдало виявив відвагу й готовість взяти на себе відповідальність і тягар бути господарем цього великого збору. Цей З'їзд організується спільними зусиллями Головної Управи УЛТПА, що її очолює д-р Мирослав Харкевич, Мічигенського Відділу на чолі з д-ром М. Юзичем і спеціальним з'їздовою Комісією, очолюваною д-ром Павлом Джулем, головним редактором "Лікарського Вісника", єдиного у світі українського медичного періодика.

Інформування

Надто мало є виконати наш обов'язок у відношенні до наших пацієнтів, нашої професійної організації та українського суспільства; треба також про це інформувати нашу громаду. Члени нашого Товариства дають великий вклад своєї, не тільки лікарської, але й позапрофесійної праці в скарбницю нашого суспільного життя. Про це свідчать зібрані факти й цифри, про які мало хто знає. Власне з нагоди Наукового З'їзду, де наші колеги зустрічаються з громадянством, можна зробити підсумки цієї діяльності, щоб інформувати загал і подати факти для реєстру в історії

(Закінчення на стор. 4)

Лесь Лисак-Тивонюк

БАТЬКО

Колись дорослі питали дитинча: "А кого ти більше любиш: — татка чи маму?" Дитина без надутих відповідала: "І татка, і маму". На перший погляд — відповідь нелогічна.

Насправді питання доросле було дуже непедагогічне, щоб не сказати, неумудре. Бо хіба ж можна семуєрувати, що дитина повинна любити одне з родителів менше, а друге більше?

Від початку існування людства до матерів існує заслужений, особливий пієтизм. Зате батько у деяких випадках — підкреслено — деяких, бож нічого не можна узагальнювати, залишається інколи в тіні. Правда, у деяких випадках колись матері погрожували нечемним дітям: "Підложди, прийде тато, я йому скажу, що ти був нечемний!" Це мало б означати, що в деяких випадках батько мав бути ніби суддею, у всякому випадку суворим і за матір. Та це ж не є правилом без винятку.

Скільки ж було, а тепер, є, мабуть, ще більше, лагідних, полюблявих батьків, які за менші чи навіть більш провини, не карають. Скільки було, і є, лагідних, терпеливих, толерантних батьків! Добряг, життя яких складається виключно з праці, заробітної праці, щоб дітям нічого не бракувало. Щоб діти мали все, включно з локсусами, бо за словами батька "я мав нелегку молодість, хай мої діти живуть краще."

Хай мають все те, про що я навіть не міг мріяти". Починаючи від дитячих роверів, кічкаючи дороги ми автами, окремими телевизорами в кімнатах синів чи дочок. Не згадуємо про колосальні кошти освіти, яку за всяку ціну батько хоче дати своїм дітям. Він довіряє, тріється, щоб заробити на все гроші. Всякі "овертайми", всякі додаткові роботи, щоб тільки дати їм себе найбільше. Щоб почути "he is a good provider". Хай попрацював би ним не бути! Мучило його і власне сумління, і делікатні пригадки "сусід так добре заробляє"... Ні, він мусить дорівняти сусідові, може й бути кращим за нього. Це його чоловіча, батьківська амбіція. А може — обов'язок, з якого хоче найкраще вив'язатися?

У багатьох випадках батько майже не має вільного часу для себе. Тобто на належний відпочинок. Він мусить удержувати хату у найкращому порядку — відновляти її, малювати, переробляти. У його особі повинні сполучуватися і вмілості автомеханіка, і електромонтера. Кімнатного майора і теслі. Він

повинен вміти направити водопровід, і помалювати хату ззовні. Він повинен бути тим, якого американці зовуть "handy man".

Не диво, що він передчасно старіється. На праці примхи шефа, чи "формана" у фабрики. Вдома праця, який ніколи не видно кінця. Коли приходить пізній вечір, він ще пробує "розважитися", читаючи газету, чи дивлячись на якусь телевізійну програму. Дуже часто на втомлені очі лягає дрімота, — сидючи, він засинає...

Чи працює понад силу, надмірно зусилля завжди оцінюють? Я хотіла б сьогодні написати похвалу добрим батькам, сірим героям буднів, відзначити їхній батьківський труд, стиснути спрацьовані руки. Я хотіла б написати ясну, погідну розповідь, прои-званою золотом ниткою влучності. Я хотіла б... та немов на біду перед моїми очима появляються... краватки! Ті, що їх щорічно купують як дарунок в День Батька. Чому саме краватки? Бо це найлегше, найвигідніше. А в батьківській шафі висить їх уже кілька десятків. Бо іна Різдва, і на ім'янини теж дарують краватку. Мовляв — пригодились. Тільки дехто знає, що навіть найменш вибагливий чоловік, воліє сам вибрати собі краватку.

Та батько "робить добру міну", якусь. Не хоче б зробити прикраси жертводавцям. Дармащо краватка аж ніяк не вигідна. Якщо це фабричний чи інший фізичний працівник, він зав'яже її, тільки "про свято". Якщо працює в бюрі, чекає нетерпеливо, коли вийде шеф, а тоді швиденько розгортає вузол, щоб так не давив шию. Масовим покупцем краваток у дарунок батькові хочеться про це сказати, та продавачині не вільно казати такої "ереси".

У День Батька поклонюся тинам усіх батьків, які весь труд свого життя жертвували дітям. Які виховали дітей на чесних українських громадян. Похилило голову перед світлою тинною мого батька, який був дороговказом у мандрівку життя. Він навчав шанувати працю, і ніколи не залишався нічим боржником. Гуманності вчив не фразами, але ділами: зняв з плечей шкряпану куртку, щоб злидар-листоноша, воясний інвалід, не промокав до нитки.

У День Батька складаю пошану всім українським батькам, життєво завданням й обов'язки яких тепер більш, як колись були. Хай справжня вдячність, пошана й сердечна любов дітей й всієї української спільноти, виявляються не тільки раз в рік, але кожного дня!

довше зустрілися з Петлюрою, як ми пішли в Парижі на цвинтар Монпарнас покласти квіти на могилу Петлюри. Запитавши сторожа де гріб пана Петлюри, він мене пронизливо змріяв очима і сказав, "генерал" Петлюра. Для наших синів і їхніх ровесників він є історичною постаттю, для якої варті, в їхніх очах, просиджувати в бібліотеках, та шукати в мікрофілмах правду про події його днів. І в їхніх очах і очі їхніх друзів варті в пам'ять Симона Петлюри пожертвувати свою кров в Червоному Хресті для рятунку потребуючих, як це робили в 1976 році пластуни-юнаки члени 3-го куреня ім. Симона Петлюри в Торонто в 50-ту річницю смерті їхнього патрона. Ці молоді хлопці-пластуни в своєму курінному гимні співають ".....ми нащадки Петлюри..."

А чим Петлюра для молоді уярмленої України? Наведу тут факт, який стався десь 1942-1943-му році. Через Братиславу, в якій я в той час жила, переїздили транспортні молюди, яку німці вивозили до себе на працю. Іх називали "остями". Ми їх зустрічали на залізничному двірці, одягали, годували. Молодий хлопець, десь літ 18, запитався тоді мою маму, чи це правда, що Симона Петлюру вбили, бо вони думають і вірять, що їх більше-вільно дурять, і що Петлюра повернеться в Україну!...

Думки Симона Петлюри є глибокі і актуальні сьогодні: в паризькій газеті, "Трибуна" ч. 1 він писав: "На українській еміграції лежить велика національна місія. Закон розподілу національних сил поклав на нас — тих, що живуть тепер на чужині, певну пайку праці, яку тільки ми, більше ніхто, й можемо виконати. Вона полягає в двайливому плеканні державних традицій, здобутих під час кривавої боротьби, в утворенні та розвитку культурних цінностей, потрібних нашого всебічного звільнення, і в широкого закросній програмово-інформаційній роботі, тісно пов'язаній зі справою нашої визвольної боротьби взагалі, так і з поодинокими її потребами зокрема. Кожне з тих завдань в міру того, як ми його реалізуємо в той чи інший частині, зміцнює нас самих, а одночасно піднімає наші шанси назавжди, в опії зовнішніх політичних і громадських сил".

(Закінчення на стор. 3)

Оксана Бризгун-Соколик

СІМ ХИЖИХ КУЛЬ...

(3)

Після візду Винниченка за кордон Петлюра став головою Директорії. В цей час написав свій знаменитий лист до Української Соціал-Демократичної Революційної Партії, членом якої він був вже довгі роки. Виходячи з того, що сучасна ситуація для України надзвичайно складна і тяжка, я вважаю, що в даний момент всі сили творчі нашого краю повинні взяти участь у державній праці. Не вважаю для себе можливим ухилитись од виконання своїх обов'язків, яко сина свого народу, перед Батьківщиною і буду доки це можливо, стояти і працювати при державній праці. З огляду на це я тимчасово вихожу зі складу членів Укр. СДПартії".

І тут масмо кредо Петлюри: Держава понад усе! Мрійник, візіонер, з невичерпною моральною енергією та інтуїцією йшов вперед. Мав відвагу бачити правду, і не раз мусів робити непопулярні рішення в переконанні, що в даний момент та ситуація — це був найбільший вихід. Одним із таких контроверсійних рішень був союз з Варшавою, який, мабуть, наслідком переходу частин Української Галицької Армії до Денікіна. Об'єктивні історичні, історична аналіза на майбутнє скажуть своє рішальне в тій справі слово.

А Україна того часу складала вже фольклор, вірші та приказки і пісні, прославляючи його як визволителя з чужої неволі. Наприклад: в селі Костишинград співали: "У Полтаві дощ іде, у Конотопі сльозко, // утікайте комунисти, бо Петлюра близько..."

Симон Петлюра і сучасність

Любов чи пошана до чогось чи когось зроджується та плекастся у ранньому дитинстві. Ми до певної міри, і так, якими виховали нас наші батьки. Ми виростили в добі, коли одні шанували та поважали Симона Петлюру, інші не

Сім хижих куль...

(Закінчення зі стор. 2)

Відсвяткувавши минулого року століття з дня народження Симона Петлюри не кладім книгу про нього в заповнений кутку підвалу...

Зобов'язані себе сьогодні, поглибити своє знання нашого славного минулого та вміти його передати в любові і пошані тим, які прийдуть по нас. Бо „освітлення завітної дороги цільового залежить від зусиль сьогоднішнього“ сказав Симон Петлюра.

(Кінець)

Відвідини в редакції

Наталія і д-р Василь Іваницький

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Наталія Бундза-Іваницька і д-р Василь Іваницький з Буенос Айресу відвідали редакцію „Свободи“ в дорозі з Японії і Тайваню до Аргентини.

Д-р В. Іваницький, власник імпортово-експортної фірми в Буенос Айресі, розбудовує торгівлю електронікою, а головне телевізійними апаратами, та приготував побудову власної фабрики тих виробів в Аргентині.

В суспільно-громадському житті він належить до найперевішних українських громадян в Аргентині. Понад 15 років був він головою Української Центральної Репрезентації в Аргентині і за його головування та великою мірою з його ініціативи побудовано

там пам'ятник Т. Г. Шевченка роботи скульптора Л. Молодожаніна-Мола.

Н. Бундза-Іваницька — відома українська діячка з Торонто, член українських хорів і танцювальних ансамблів, колишня голова Головної Управи МУНО в Канаді.

Н. і В. Іваницькі повертаються тепер до Аргентини, де їх чекає чимало праці: д-р В. Іваницького — широкого розглянутого праця на пості голови Фондациі ім. Т. Шевченка, яка саме тепер приготує придбання бурси-гуртожитка для українських учнів і студентів у Буенос Айресі; Фондация веде інформаційну працю серед не-українців, дає про матеріальну допомогу студентам, а для старших громадян планує побудувати дім.

Стратегічне пересунення

(Закінчення зі стор. 2)

риканської „захисної парасолі“ далеко на схід і постанови на її місце нової західноєвропейської. Впродовж інакше й не могло бути. Тридцять п'ять років після Другої світової війни доволі часу, щоб перестати оглядатися на чужу охорону. Тим більше, що європейські ресурси повністю вистачають для цього: число населення, індустріальний потенціал, технічно-оборонна експертиза, а найважливіше висока культура, неосінені тисячоріччя здобутки європейських народів, їхня національна свідомість, найвище почуття людської й національної гідності одиниці.

Американський збройний комплекс у тій новій стратегічній ситуації не аби-

який: Сьома флотія на Пасифіку, складається із 25-ох різної величини кораблів, 39,000 — армії в Південній Кореї з усім наймодернішим устаткуванням, а дивізії Морської піхоти на Окінаві з численними допоміжними силами є запісним для формування нової сили в районі Індійського океану. На фундаменті знову єгипетської, ізраїльської і союзницьких сил деяких арабських країн постає ланка, що лунтиме Шосту, Середньоморську флоту з тим новим східним комплексом.

Москва, яка в оперті на свої переважачі дотепер сили, пішла на авантюри, муситиме дівчі застановитися, заки рішиться на дальші.

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ НА СОЮЗІВЦІ

Кергонксон/Союзівка. — Карпатський Лещетарський Клуб в Нью Йорку організує в дні 4, 5 і 6-го липня ц. р. на кортах Союзівки тенісові змагання за першість УСЦАК-Схід 1980 в групі чоловіків, сеньйорів, жінок, юнаків і юначок за перехідну чашу (сеньйорів) в пам'ять д-ра Володимира Ленця та за нагороди КЛК. Провід змагань спочиває в руках Романа Ракочого, Ярослава Рубля, Юрія Савчака і Зенона Снілика. Реєстрація в п'ятницю 4-го липня від год. 9-01 рані; початок змагань цього ж дня о год. 10 рані; вписове 7.00 доларів від особи.

Проф. Я. Рудницький запрошений на дорадника бібліотеки

Монреаль, Кве. — Після закінчення праці в Конгресовій Бібліотеці у Вашингтоні в роках 1977-1979 проф. Ярослава Рудницького запрошено за дорадника Національної бібліотеки в Оттаві на роки 1980-1981.

Головним завданням проф. Рудницького буде організувати й доповнити канадську українську бібліотеку, щоб таким чином доповнити ланку в Оттаві. Крім цього він має допомагати набувати оригінальні канадські видання книжок, книжечок і брошур, що є в приватних збірках канадських книголюбів, і пропонувати Національній бібліотеці їх купити чи обміняти.

Члени Шкільної Ради...

(Закінчення зі стор. 1)

те, що Головний Екзекутивний Комітет УНСОУ призначає грошові нагороди найкращим абсолютним школі українства, що дає їм поштовх до ще кращого і шкільного навчання.

Д-р Л. Ткач опісля згадав про свою працю над усучасненням програми українознавчих шкіл, що її вона підготувала, студіюючи програми американських шкіл. Згадавши про видання дитячого журналу „Веселка“, Л. Ткач піддала думку, щоб цей журнал спонсоризувати як обов'язкову лектуру у всіх школах українства, спонукаючи батьків його передплачувати. Над цим питанням застановлялися й інші члени Шкільної Ради — Стефанія Квасовська, П. Данчук-Андрієнко. Вкінці вирішено, що це було б добре внести на форум недалеких Загальних Зборів у Клівленді, звертаючись до учителів, щоб вони зайнялися цією справою.

А. Кобрин згадав, що він працює над історією найбільш сучасних часів та що, на його думку, це сьогодні на потребу, щоб учні були поінформовані про сучасне життя української спільноти.

Встановлено дати тенісових турнірів на Союзівці

Члени тенісової ланки УСЦАК, що її очолює інж. Роман Ракочий, ст. після узгодження з управителем Союзівки, встановили дати турнірів, які відбудуться у бажувану роки на цій оселі УНСОУ:

4-6-го липня — УСЦАК-Схід; 2-3-го серпня — подвійна гра; 29-го серпня — 1-го вересня — Крайові чемпіонати; 13-14-го вересня — Запрошений турнір УНС; 1-12-го жовтня — Турнір КЛК.

У світлу пам'ять нашої Найдорожчої і Поважаної Дружини, МАМИ і БАБУНІ

бл. п. Паніматки

ЕЛІКОНІДИ БАЗИЛЕВСЬКОЇ

ми склали пожертви на наступні цілі:

На Дім Української Культури в Баварії Бруку \$200.00
На Православну Семінарію св. Софії \$150.00
На Катедру св. Володимира:
На нову Платформу \$150.00
Сестричтву Пресвятої Діви Марії \$100.00
На Українській Студії в Гарвардському Університеті \$ 50.00
По 25 дол. — на НТШ, УВАН, Фондацию УВУ, Енциклопедію Українознавства, Українська Медично-Харитативна Служба - кол. Червоного Хреста, Об'єднання Православних Сестричтв в США, Журнал „Українська Православна Слово“.

о. ВОЛОДИМИР — чоловік
ЮРІЙ — син з родиною
ІНА — донька з родиною

У глибокому смутку ділимося із Рідними, Приятелями і Знайомими болочою вісткою, що наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАТИ і СЕСТРА

бл. п.

ВОЛОДИМИРА з ГАРДЕЦЬКИХ ЦЕНКО

народжена 3-го січня 1923 року в Криворізі на Гуцульщині, б. секретарка СФУЖО і співосновниця і голова Марійської Дружини церкви Христа Царя, Хриму Зарваницької Божої Матері, з волі Всевишнього, по довгій і важкій недугі, заосмотрена Найсвятішими Тайнами, відійшла у Вічність у Філадельфії, Па., 11-го червня 1980 року.

ПАРАСТАС у п'ятницю, 13-го червня 1980 р., о год. 7:30 веч. в церкві Христа Царя, а ПОХОРОН у суботу, 14-го червня 1980 р., о год. 9-11 ранку за церкві Христа Царя, на українській католицькій центрі на Факс Чейсі.

В безмежному горю:

муж — МИКОЛА
син — ОЛЕКСІЙ з дружиною МАРТОЮ
брат — ОЛЕКСІЙ ГАРДЕЦЬКИЙ з дружиною ЄВГЕНІЄЮ
сестра — ІРИНА КУШМЕЛІН з чоловіком ВАСИЛЕМ і дочками
ДАРІЄЮ і ХРИСТИНОЮ
тітка — ЛІДІЯ БУРАЧИНСЬКА
і дальша Родина в ЗСА, Канаді й Україні

Родина просить, щоб замість квітів на могилу, складала пожертви на Патріарший Фонд і на виконання священників.
M. Cenko, 1122 W. Loudon St., Philadelphia, Pa. 19141

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 14-го лютого 1980 року упокоїлась в Бозі наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

бл. п. Паніматка ЕЛІКОНІДА БАЗИЛЕВСЬКА

Несподівано спіткало нас тяжке і невимовне горе, яке ділили з нами Добрі Люди. Ми знали, що маємо Друзі. Приятелів і Знайомих, але ніколи не сподівалися і не уявляли, що маємо таке велике число Найближчих Близьких, які поспішали прийти нам з допомогою, розрадою і утіхою, які виявили нам стільки тепла свого доброго серця, які наше велике горе прийняли за своє і які щирою участю у триденних похоронних відправках та щедрими грошовими пожертвами на релігійні і громадські потреби і квітами на свічку домовину засвідчили велику пошану і любов до Найдорожчої мам Особи.

Не маємо можливості подякувати Усім окремо, тому цим шляхом складаємо Усім нашу найщирішу і сердечну подяку.

Найперше приносимо велику синівську подяку нашим Дорогим Ієрархам: Блаженнішому Митрополитові Мстиславові за теплі, батьківські вислови співчуття, передані через о. протоп. А. Селепину та переслані нам на листівці; Високопреосвященнішому Архiepіскопів Маркові за очолення Соборної Панахиди в Церкві-Пам'ятнику і за відправлення Покійної до місця Вічного спочинку та за заурочення прощальних слів; Високопреосвященнішому Архiepіскопів Орестові за Службу Божу і Панахиду в Катедрі св. Володимира в Нью Йорку та за прощальне Архiepіське слово.

Від глибини наших сердець висловлюємо нашу найщирішу подяку Дорогим Всесвітнім Отцям Соборам за всі похоронні відправи, за прощальні слова і за братерські співчуття. В першу чергу щиро і щиро дякуємо о. протоп. І. Ткачукові за всі три похоронні відправи і щирі прощальні слова, а окрема наша велика подяка о. Шамбелію Л. Мудрому, Парохові Української Католицької Церкви св. Покрова в Озон Парку за участь у відправі першої Панахиди. Від щирого серця дякуємо отцям Протопресвітерам: А. Селепину, Т. Фортисеві, Б. Желєхівському, Протоієреям: С. Непрелю, Ф. Істочнику, М. Галеті, І. Кульчицькому і о. В. Івашукові за участь в похоронних відправах, за відправлення Покійної на місце Вічного спочинку, а за прощальні слова о. Протоп. А. Селепін над домовиною в Церкві-Пам'ятнику і о. Протоп. Б. Желєхівському під час поминального обіду висловлюємо нашу окрему велику подяку.

Наша велика подяка Дорогим Соборам, Отцям: Митрополиту М. Чернявському з Панахидою за участь в похоронах та за заупокійні молитви; Протоп. Д. Фотієві і свящ. І. Лещинським, в Торонто, Канада за молитви за душу Покійної.

Щиро дякуємо о. д-рові В. Гавлічеві, Парохові Української Католицької Церкви св. Юра в Нью Йорку за гарне проголошення на Радіопрототипі о. Василія про смерть Покійної та за щире, братерське співчуття.

Висловлюємо нашу щирі подяку Катедральному Хорові св. Володимира в Нью Йорку і його диригентові проф. В. Завітневичеві, а також збірному Хорові останній Панахиди в Церкві-Пам'ятнику і диригентові інж. А. Гончарову за гарний молитовний спів під час усіх похоронних відправ.

Щиро і щиро дякуємо сотні П. І. Н. Войновським, В. І. М. Фінченкам, М. Соловйові і Р. І. К. Мартиню за чудові квіти на свічку домовину Покійної.

Дуже дякуємо, дромовцям на трині: Голові Катедральної Громади І. Куравському, проф. Ю. Бобровському, інж. С. Березинському, д-рові Б. Ковалеві, пані проф. Харченко і сотні П. Войновському за гарні теплі прощальні слова.

Наша окрема велика і щира подяка дорогім нам Парохиальній Громаді св. Володимира, на чолі з П. Управою, за вияв великої любові і пошани до Покійної Паніматки та за вияв доброті серця, теплі і потрібні допомоги нам, осиротілій родині. Спеціально щиро дякуємо Сестричтву Пресвятої Діви Марії, яке власним трудом і коштом спонсоризувало гарний пісний обід-тринз у день похорону і поминальний обід в сороковий день смерті Покійної.

Ми безмежно вдячні п-о. Бобровській і всім іншим нашим Землячкам, які так усердно потрудилися, допомагали Сестричтву у приготуванні трапези та від яких ми знайшли так багато добра і любові.

Велике спасибі Усім, хто висловив нам щирі співчуття усно, на письмі чи телефоном. Зокрема щиро дякуємо Установам і Організаціям за надіслані нам листівки: УКА, ГУ СА, 83-й Відділ СА, Брагство св. Володимира в Торонто, СВУ, АП АБН, Головні Управи ОДВУ і Т-до Запоріжжя ім. полк. Болбочана, СУМ-А, Пласт і всім іншим.

Наша щира подяка похоронному домові П. Ярем за зразкове переведення похоронів.
Хай Господь заплатить сторіцею Усім, що замість квітів на домовину, зложили пожертви на спільноту і цілі:

НА ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ:

83-й Відділ СА, Р. І. В. В. А. Рибальченко з родиною, род. Сосницьких, В. І. З. Могучі, род. Клокіт, В. Клокіт з родиною, І. Г. Одулик, Х. Клименко, Г. П. Клименко, Р. М. І. П. Марчак, С. Барто (С. Б. в Торонто) і Паніматка Л. Долінська (С. Б. в Трой), Г. І. А. Рибальченко.

НА ПРАВОСЛАВНУ СЕМІНАРІЮ СВ. СОФІЇ:

По 50 дол. — С. І. М. Березинський, А. Костецький з родиною.
По 30 дол. — Н. Савчук, М. І. М. Ярошенко.
По 25 дол. — о. Протоп. С. І. О. Біляк, д-р В. Богданів з родиною, Ю. І. О. Бобровський.
По 20 дол. — М. І. Д. Ненадквич, Н. Якім, Род. Марченків, М. І. Н. Радіон.
15 дол. — П. Солуха.
По 10 дол. — О. Бреневська, Е. Балабан, В. І. А. Брайс, О. Бражнік, М. Вожаківська, З. Мадж, А. Мірошніченко, д-р Г. Пашковська, Панім. І. Ткачук, М. Турецький, Р. Фенчинська, М. Хлопіт, П. Колодка, М. Соловйов, Гаврилюк, Х. Клименко, Внуки о. Володимира (з власних збережень).
По 5 дол. — С. Кулик, М. Лавицька, В. І. М. Танасійчук, А. Гончарів, Ковган, З. Бервицька, сотні П. І. Н. Войновським, род. Ревуцьких.
3 дол. — А. Грогуль; 2 дол. — Г. Доценко; 1 дол. — Марченко. Разом 516 дол.

НА ДІМ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ:

30 дол. — В. І. Г. Кулак.
По 25 дол. — І. Д. Куравський, д-р Р. І. А. Трохимчук.
По 20 дол. — Род. Зотовських, Ю. І. М. Зеленські, А. І. Г. Смарш, І. Стадничук, І. Н. Гречнік.
По 10 дол. — В. Бекало, І. О. Гавескі, В. Дорожинська, А. Нецадменко, А. Ширей, К. Білоус, Г. Сегейда, полк. І. Лютий-Лютенко, Г. І. П. Клименко, О. І. Р. Маланчук.
По 5 дол. — В. І. М. Фінченко, К. Халецький, Е. Гавриш, Л. Кросієр, Н. Галон, І. В. Олійник, І. Корольчик, І. О. Степанівський, Т. Паско, К. Хомут, С. Кулик, о. В. Івашук, М. Писар, П. Ворона, Л. П. Соняк, Л. полк. Я. Фартушний, М. І. М. Коник, О. І. Л. Палавода.
По 1 дол. — І. М. Марченко, Н. Н.
Разом 377 дол.

НА УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ:

200 дол. — М. І. П. Кобрин.
50 дол. — д-р І. Р. Клим.
По 25 дол. — Ф. І. С. Сова, О. Перхорович.
По 20 дол. — А. І. М. Таран, Т. Глух.
По 15 дол. — Род. Макачук М., П. Солуха.
Разом 370 дол.

55 дол. — New York Heart Association, Inc. — Queensboro Society for the Prevention of Cruelty to Children, Inc.
24 дол. — Hearst Fund — ITT Avonics, Inc.
Сума цілої збірки 1342 дол.

о. ВОЛОДИМИР — чоловік
ЮРІЙ — син з родиною
ІНА — донька з родиною

Правнича Комісія Історично-Філософська Секція НТШ та Т-во Українських Правників у ЗСА

владають

ВЕЧІР

присвячений пам'яті

проф. Ростислава Лашенка

У ПРОГРАМІ:

Відкриття ВОЛОДИМИР САВЧАК, голова ТУП
„У 50-річчя смерті проф. Ростислава Лашенка, видатного історика Українського Права“ ЯРОСЛАВ ПАДОХ
„Зі життєпису мого Батька“ ОЛЕГ ЛАШЕНКО

Вечір відбудеться

в середу, 18 червня 1980 р., о год. 6-11 веч.
у великій залі Пластового Дому в Нью Йорку

144 Друга Авеню

Вступ вільний.

МУЗИЧНА СТУДІЯ НАТАЛІЇ КОТОВИЧ РІЧНИЙ КОНЦЕРТ ФОРТЕПІАНОВОЇ МУЗИКИ У ВИКОНАННІ УЧНІВ СТУДІЇ

в неділю, 15 червня 1980 р., о год. 3 по пол.
в аудиторії церкви Христа Царя
при 17-й вул. і Каюга, ФІЛАДЕЛФІЯ, Па.

Участь беруть теж учні Н. Котович з Українського Музичного Інституту (Філія Філадельфії) і Settlement Music School, Philadelphia, Pa.

Концерт цей присвячений пам'яті Найдорожчої Мами Н. Котович

св. п. Олени Котович.

„РІДНІ АКОРДИ“

Запрошуємо всю Українську Спільноту
Нью Йорку і околиці слухати

НОВУ УКРАЇНСЬКУ РАДІОПЕРЕДАЧУ

„РІДНІ АКОРДИ“

яка передаватиметься через

радіостанцію WPOW — 1330 AM

кожної неділі о 5-й год. 30 хвилин по пол.

ОБ'ЄДНАНІ УКРАЇНСЬКІ КОМІТЕТИ ОБОРОНИ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

проголошують

ВАЛЕНТИНУ СІРУ з ОДЕСИ УКРАЇНСЬКОЮ МАТЕР'Ю РОКУ

і звертаються до Громадян в ЗСА і Канаді про духову, моральну і матеріальну піддержку для неї і її родини.

ВАЛЕНТИНА СІРА є символом переслідування українців в Советському Союзі, які потребують нашої допомоги.

За дальшими інформаціями прошу звертатися до нижче поданих Комітетів або до координатора.

UNITED UKRAINIAN HUMAN RIGHTS GROUPS

name

VALENTYNA SIRA from ODESSA THE UKRAINIAN MOTHER OF THE YEAR

and ask all concerned Ukrainians from the USA and Canada to give her and her family spiritual, moral and financial support.

VALENTYNA SIRA is a symbol of the persecuted and repressed Ukrainians in the Soviet Union who are in desperate need of our help.

For further information please contact any of the Committees listed below or the coordinator:

Human Rights for Ukraine Committee, P.O. Box 7101, Philadelphia, Pa. 19117.
Committee for the Defense of Human Rights in Ukraine, 26019 Cunningham Dr., Warren, Mich. 48091.
Committee for the Defense of Soviet Political Prisoners, P.O. Box 142, Cooper Sta., New York, N.Y. 10003.
Committee for the Defense of Soviet Political Prisoners, P.O. Box 965, Philadelphia, Pa. 19105.
Ukrainian Council on Human Rights, 2008 E. 125 St. #1, Cleveland, Ohio 44196.
Committee for the Defense of Ukrainian Political Prisoners, 4000 Whitewater Creek Rd., Atlanta, Ga. 30327.
Smoloksky, P.O. Box 561, Ellicott City, Maryland 21043.
Americans for Human Rights in Ukraine, 54 Oaklawn Dr., Rochester, N.Y. 14617.
Ukrainian Committee in Defense of Human Rights in Soviet Union, 60 Stones Throw Rd., Easton, Conn. 06612.
Committee for Human Rights in Ukraine, 2838 Magnolia Avenue, St. Louis, Missouri 63104.
Committee for Human Rights in Ukraine, 39800 Fremont Blvd., Fremont, Calif. 94538, Apt. 279.
Americans for Human Rights in Ukraine, 43 Midland Pl., Newark, N.J. 07106.

Координатор Ігор Олшанський — Ihor Olshansky, Coordinator
43 Midland Pl., Newark, N.J. 07106.

206 Відділ УНС „Запорожська Січ” у Вунсакет відзначив 70-річчя

Понад 200 членів, приятелів і прихильників Українського Народного Союзу взяли участь у ювілейному святкуванні 70-річчя існування 206-го Відділу УНС „Запорожська Січ”, яке відбулося тут в неділю, 18-го травня ц. р. у парафіяльній залі православної церкви св. Михаїла, у якій перед бенкетом був відправлений Торжественний Молебень за здоров'я членів Відділу. Під час бенкету вступну молитву прочитав о. Мирон Орегон, а присутні вшанували померших членів вставанням з місця і однохвилинною мовчанкою.

Атракцією бенкету був виступ губернатора стейту Ровд Айленд Джозефа Гаррагі, який не тільки передав ширі привітання зібраним, але також склав гратуляції урядовцям Б-ва і Відділу за їхню корисну працю в користь свого членства і громади на протязі 70 років. Українська громада тепло вітала губернатора Гаррагі, а керівник бенкету Олександр Кокільський висловив вдячність губернаторові за його присутність. В імені посади Джералда Дж. Булія говорив на бенкеті стейтський конгресмен Річард П. Кернс.

Успішність цього святкування треба завдячувати праці ювілейного комітету під головуванням Леона Гардіна, секретаря, і Володимира Кіндєфського, голови 206-го Відділу УНС. На бенкеті вшановано також ті особи, які є членами УНС 50 років і більше. Між ними: Михайла Кузєва, Василя Кучеряку, М. Леленського, Д. Лукенюка, Михайла Заплітного, Михайла Яцишина.

Коротку історію Відділу прочитав В. Кіндєфський, порушивши у доповіді справи опіки управи Відділу над своїм членством, допомогти церковним, і громадським організаціям, вдержування бібліотеки для членства і громадянства, спонсорування мистецьких одиниць, уделення стипендій для молоді на курсах українознавства на Союзіві і на університетських студіях, допомогти Українському Конгресовому Комітетові Америки та інші важливі аспекти. Доповідач у заклоче-

Вшанування героїв українських визвольних змагань в Атланті

Управа Асоціації Українців Джорджії з контрольною комісією і кількома членами Асоціації. Четверта зліва в першому ряді — президентка Алла Марченко.

Українська громада в стейті Джорджія систематично провадить свою працю для добра українського народу та Америки. В останньому діловому році відбулися такі імпери: 30-го вересня 1979 року відбувся осінній пікнік Асоціації Українців Джорджії в парку „Стон Мавентен”. Дітячий хор української школи при Асоціації виступив 21-го грудня м. р. з співом колядок на інтернаціональному різдвяному концерті в найбільшому культурно-розваговому і спортовому центрі „Омні”.

6-го січня ц. р. відбулася успішна спільна Свят-Вечеря, на якій виступав хор дорослих і хор дітей з колами, а св. Миколай обділив дитвору дарунками. 8-го березня українці взяли участь в Інтернаціональному спадщинному фестивалі в Периметер Мол. під час якого демонструвалося писання українських писанок, відбувся показ українського мистецтва, продавалось українські страви, а діти відспівали українські пісні.

Від 31-го березня до 11-го квітня в Ловет школі в Букед демонструвалося приватну колекцію українського мистецтва панства Віліяма і Лариса з дому Барабаш/Темпел, де можна було також набувати українські писанки.

12-го квітня відбувся в Декальб коледжі Інтернаціональний фестиваль, де також було влаштовано показ українського мистецтва, продаж української їжі (вареників, голубців, тортів) і виступ українського шкільного хору.

Останньою імпрезою, яку тут слід згадати, було Свято пошанування героїв українських визвольних змагань, які жертвували боролися за волю свого народу, починаючи від 1918-го року до наших днів. Ця імпреза відбулася в Атланті 27-го квітня 1980 року. На програму цього Свята склалися такі виступи: пісню-молитву „О, Боже неба і землі” виконали Марія Міллер-Свінська і Дмитро Лозинський; доповідь, опрацьовану д-ром М. Куч-

Західні лідери продовжують...

(Закінчення зі стор. 1)

тим, до якої міри і як північні промислові країни можуть у тому допомогти. Цього тижня кінчиться речення урядування Роя Дженкінса, голови Європейської Комісії, найвищого керівного тіла Європейської Господарської Спільноти, а з цим насувається потреба обрати нового.

Багато складнішими є питання політичного характеру. Так звана мирова офензива Москви фактично зразу стала шантажем при допомозі мілітарної сили, яка по советському бої є тепер встані високої мобілізаційної готовності. А тому, що існує зовсім інша ситуація по боці європейських держав і ЗСА, то тим важче є знайти відповідні проти-заклади. Американські вибори, які відбудуться восени цього року і смерть японського прем'єра Масайоші Огіри поспричинили активність на світовому відтинку тих обидвох велетнів.

Як звичайно у такій ситуації домінує тенденція шукати „винного” в ЗСА. Не лише європейська преса, але й державні діячі публічно обговорюють питання американського керівництва, а зокрема здібності президента Картера кермувати світовою політикою західного блоку. Викликало це такі ініціативи з боку деяких західних держав, як зустріч президента Франції Жискара д'Естена з генералом Леонідом Брежнєвим у Варшаві та намічена поїздка західнонімецького канцлера Шмідта до Москви під кінець цього місяця. Є ще інші ініціативи. Англійська й французька сторона, за непокоєм вислідом розмов між Єгиптом і Ізраїлем, вирішили, зовсім незалежно від стану тих розмов, висунути зі свого боку далеко-йдучі пропозиції.

Усе це мають вирішити розмови в Венеції, які закінчатимуться 22-23 червня, коли прибудуть там керівники ЗСА, Канади, Англії, Франції, Італії і Західної Німеччини.

ЗА ОСЯГІ В МАЛЯРСТВІ ВІДЗНАЧЕНО Т. ШУМИЛОВИЧА

Нью Йорк. — У днях від 12-го до 3-го липня ц. р., тут у Ю. С. Кастом Гауз, Мюзєум Ареа, у Ворлд Трейд Сентер, братиме участь у 52-й виставці малярства і різьби мистець Тарас Шумилович, член Американської Артистично-Професійної Ліги. Виставка відкрита кожного дня, включно з неділею, в години: 8:30 ранку до 4-ої год. по полудні.

Т. Шумилович за його видатне досягнення у мистецтві світові пошановано сторінках 7-го видання біографічної публікації — „Люди осягів 1980” — в Кембрідж, Велика Британія.

У ЛМКЛЮБІ ВІДБУДЕТЬСЯ ІМПРЕЗА СЕЗОНУ

Нью Йорк, Н. Й. — Із Літературно-Мистецькому Клубу повідомляють, що в п'ятницю 13-го червня ц. р. в год. 7:30 вечора, тут у приміщенні цього Клубу при 136 Друга Авеню, відбудеться остання імпреза сезону 1979/1980 року п. з. „Демо на вакації”.

На цій імпрезі буде влаштована товариська зустріч за перекусом, з розваговою програмою, в якій читатимуть свої оповідання: Ольга Соневицька, Володимир Барагура і Тарас Грицай. У музичній частині вечора виконуватимуть пісні Валентина і Катрусі Наливайко при фортепіановому супроводі Соні Шерер.

Бучач і Бучачина

Історично-мемуарний збірник „Бучача у творчій коралеві” об'єднує 12 золотих бучачів, роботи мистця ЯКОВА ГІЗДОВСЬКОГО, 943 сторінок, малюнок. Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилки. СВОБОДА, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СОФІЯ ФЕЧУШАК ПОС-ТИЧ, членка УНС Відд. 120 в Алікаппа, Па., померла 8 травня 1980 р. на 59-му р. життя. Нар. 1921 р. в Алікаппа, Па.; членкою УНС стала у 1939 р. Залишила у смутку чоловіка Леона, сина Писифа, брата і три сестри. Похорон відбувся 12 травня 1980 р. на цвинтарі Вудлоу в Алікаппа, Па.

Вічна їй Пам'ять! Андрій Джула, скар.

РОМАН ДОВРОДІН, член УНС Відд. 55 св. арх. Михаїла в Балтимор Куртис Бей, Мерленд, помер 8 травня 1980 р. на 78-му р. життя. Нар. 1902 р. в селі Березівці, пов. Житомир, членом УНС став у 1948 р. Залишив у смутку дружину Софенію, двох синів і 4 внуків в Америці, дві дочки і 7 внуків в Україні. Похорон відбувся 10 травня 1980 р. на цвинтарі св. Андрія в Балтимор, Мерленд.

Вічна йому Пам'ять! А. Цідин, скар.

КИРИЛО СИКИЛІНДА, член УНС Відд. 240 ім. Е. Коновалів в Клівленді, помер 8 травня 1980 р. на 84-му р. життя. Нар. 1896 р. в Роталіні, Запорізька; членом УНС став у 1951 р. Залишив у смутку дружину Феодосію, дочку Фросю, 2 внуки і 2 правнуки і близьку та далю родину в Америці й в Україні. Похорон відбувся 12 травня 1980 р. на цвинтарі Св. Марії в Лейксайд, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять! Михайло Кіричак, скар.

ІВАН КОВАЛИШИН, член УНС Відд. 130 св. Володимира в Нью Йорку, помер 8 травня 1980 р. на 84-му р. життя. Нар. 1895 р. в Україні; членом УНС став у 1943 р. Залишив у смутку дружину Нелю, дочку, 2 внуки і 6 правнуки. Похорон відбувся 12 травня 1980 р. на цвинтарі св. Марії в Лейксайд, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять! Юлія Юрід, скар.

КАТЕРИНА БАДЯК, членка УНС Відд. 155 в Перт Амбой, Н. Дж., померла 22 квітня 1980 р. на 70-му р. життя. Нар. 1909 р. в Україні; членкою УНС стала у 1949 р. Залишила у смутку чоловіка Михайла. Похорон відбувся 25 квітня 1980 р. на українському католицькому цвинтарі в Перт Амбой.

Вічна їй Пам'ять! Секретар

МАРІЯ МАЛІК, членка УНС Відд. 126 св. Івана Христителя в Салікхл, Па., померла 20 квітня 1980 р. на 88-му р. життя. Нар. 1893 р. в Україні; членкою УНС стала у 1929 р. Залишила у смутку 10 нащадків з родиною. Похорон відбувся 23 квітня 1980 р. на цвинтарі Юніон у Айселіні.

Вічна їй Пам'ять! Іван Т. Шеліга, скар.

REAL ESTATE

3-РОД. ДІМ
Maplewood, N.J.
233 Elmwood Avenue
5, 6 і 4 кімнати, з верандами, 2 опалювальні, 2 гаражі, велика площа, 2 віпні апартаменти. Ціна \$85,000. Оглядати можна в суботу і неділю між 2 і 4-ою год. по пол.

A. E. SMAL & Co.
REAL ESTATE & INSURANCE
1733 Springfield Avenue
Maplewood, N.J. 07040
(201) 761-7500

БАКАЦІЇ

ПОСПІЛОСТІ до ВІНАЙМУ НА ВАКАЦІЇ у ФЛОРІДІ
До винайма, чудово укомплектоване, кондомініум, з 1 спальнею, де може спати 4 особи, у Post Charlotte, неподалік від Warm Mineral Springs on the Gulf of Mexico. \$125/wk or \$200/2 wks. За інформацією тел.: (215) 245-7600 або (215) 968-8166 — R. Slipatchuk. Допоможімо також закупити на будуче поспілості у цій зростаючій українській громаді. SAE KAE INTERNATIONAL REAL ESTATE

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 15-го ЧЕРВНЯ 1980 р.
НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори 5-ва св. Ів. Христителя 76-ий Відд., о год. 1-ій по пол. в українській католицькій школі при Сенфорді і Айві вул. Проситесь чл. прийти і вірнівати залегні вкладки. — Юлія Демчук, фін. скар.

HELP WANTED

MAINTENANCE SUPERVISOR CLEANING
Large midtown office Bldg. Experience necessary. Top salary. Fringe benefits. Call for interview (212) 867-0750

REAL ESTATE

FOR SALE IN KERHONKSON:
1) 14 room house, ab. 1 acr. — Reduced — \$10,900.00.
2) 5 room solid house — \$25,900.00.
3) 25 subdivided acres — Reduced — \$31,500.00.
Call evenings: N. SURAWY — BROKER (914) 626-3551

Irvington, N.J. - 4 ROOMS APT.
in best residential area. Heat & hot water plus refrigerator, clean apt. 1 mo. security. No pets. Adults preferred. Available now. Call (201) 373-7257, after 6 p.m. (201) 375-6834

NEAR SOYUZIVKA
Modern 3 bdrn ranch home, tiled kitchen, 1 1/2 baths, landscaped level lot. Mountain view, only \$30,000. Terms. KOPP OF KERHONKSON, N.Y. Dial: (914) 626-7500

В УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ в ФЛОРІДІ НОВІ
2 родинні доми від \$70,000, або на одну родину \$35,000. Ділянки під хату від \$8,500, мистова вода „супер”, дороги, близько Народного Дому і церкви.

SUNNYLAND REALTY
855 N. Park Avenue
Apopka, Florida 32703
Stephen Kowalchuk — Realtor (305) 886-3060

A. E. SMAL & Co.
REAL ESTATE & INSURANCE
1733 Springfield Avenue
Maplewood, N.J. 07040
(201) 761-7500

Принймає всі роди забезпечення, зокрема: на особові і вантажні авта та мотоцикли; від вогню, від відповідальності і бонди; на життя і акцидентів поліси.

Продає і приймає на продаж нерухомості в Мей-псладі, Ірвінгтоні та всіх доколичних місцевостях.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED

Обслуговує ЩИРА і ЧЕСНО. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавід Бруку і перенесенням тілних Останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J. - NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555
New Branch
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4722

ПОВІДОМЛЕННЯ

Українське подорожне бюро
SCOPE TRAVEL, Inc.
— Flushing, N.Y.

повідомляє, що з днем 1-го травня 1980 р.

п-ні МАРІЯКА СТАДНИЦЬКА-ГЕЛЬБІК
приступила до нашої фірми, як співласник і член її дирекції.

В роках 1971-1980 п-ні Маріяка працювала в подорожній агенції Kobasniuk Travel, Inc. в Нью Йорку. Вона була керівником відділу групових подорожей в Україні, обслуговуючи також клієнтів у Нью-Йорку та Філадельфії, в справах туристичних й імміграційних.

У вересні 1980 р. п-ні Маріяка очолила відділ бюро SCOPE TRAVEL, Inc., при 845 Sanford Avenue, Newark, N.J. Відділ буде виконувати різні види індивідуальної і групової туристичної обслуги до всіх частин світу та полагоджувати імміграційні справи.

Вітаємо п-ні Маріяку Гельбік та бажаємо їй найкращих успіхів у нашій майбутній співпраці.

ДМИТРО І МАРІЯ ГОРБАЙ

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА

“THE UKRAINIAN WEEKLY”

Просимо вітати, виповнити і разом з належною передплатою переслати до Адміністрації „Свободи”

“СВОБОДА”
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Дата _____

Передплата:
річно для членів УНС — \$5.00; для нечленів — \$8.00
Прощу зарахувати мене до передплатників THE UKRAINIAN WEEKLY

Ім'я і прізвище _____

Address: No. Street City State Zip Code _____

Я є членом УНС Відділу _____ Я не є членом УНС ☐

Залучую (чек ☐ , грошовим переказом ☐)
мою річну передплату ☐

Передплата \$ _____ Пресовий Фонд \$ _____

Напередодні з'їзду...

(Закінчення зі стр. 2-ої)

Вісімнадцять років тому...
Вісімнадцять років тому, в 1962 році, автори цих рядків, тодішньому голові Головної Управи УЛТПА, припав обов'язок і честь разом з Управою Мічигенського Відділу, який очолював д-р Павло Джуль при співпраці д-рів: Івана Дутка, Володимира Прокоповича й Володимира Мигалія, організувати й перевести тодішній 4-ий з черги Науковий З'їзд Українських Лікарів Америки й Канади, який був одним з найбільш успішних в історії УЛТПА.

У З'їзді взяло участь 208 лікарів і 14 студентів медицини, більше, чим третина тодішнього членства УЛТПА (число небувало в історії однієї американської, чи канадської медичної організації), демонструючи лояльність і відданість нашій лікарській громаді, виявляючи турботу справами й долею нашого товариства та солідарність у відношенні до спільних усім намірів. В громадських і розвагових частинах З'їзду узяли участь понад 600 громадян. Особито й писемно вітало З'їзд 62 місцеві й центральні організації та установи з особистою участю прези-

дента Американської Медичної Асоціації д-ра Ральфа Купера.

Прочитано 15 наукових доповідей (усі з них були поміщені в „Лікарський Вісник”) й чотири реферати на популярно-здоровні й суспільні теми в окремій сесії для громадянства.

З нагоди З'їзду видано 48-ми сторіноків ілюстровану одноднівку із статтями 10-ти авторів.

Напередодні З'їзду відбулась пресова конференція голови УЛТПА й Управи Мічигенського Відділу з кореспондентами дотрійських щоденників. У її висліді поміщено в місцевій американській пресі теплі дописи про З'їзд та українську справу. Після З'їзду появились прихильні статті майже в кожному українському часописі в Америці й Канаді.

Пишемо про цей український Лікарський Науковий З'їзд з-перед 18-ти років з надією, що цьогоорічна конвенція і святкування 30-ліття існування Українського Лікарського Товариства Північної Америки відбудеться ще більш величаво й з ще більше численною участю членів товариства і громадянства.

INSULATE NOW

SIMPLE AND BEAUTIFUL HOMES

ALUMINUM & VINYL SIDING

We need work to keep our crews busy.

SAVE NOW - SAVE FUEL
ROOF SHINGLES
SPECIAL PRICE
Job's are done all over.
Over 20 years in the business.

Call: (201) 399-9371
24 Hrs Service Daily & Sunday
Call

JUAN KRAWCHUCK & COMP.
241 Kerrigan Blvd.
NEWARK, N.J. 07106

HELP WANTED

Є ВІЛЬНА ПРАЦЯ

АДМІНІСТРАТОРА

ВЕЛИКОГО БУДИНКУ — ПОВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ВИМАГАЄТЬСЯ ДОСВІДУ В АДМІНІСТРУВАННІ ТА НАГЛЯДІ ПОСПІЛОСТІ.

Голоситесь (201) 451-2200
Джерзі Сіті, Н. Дж.

„СВОБОДА”

заангажує негайно на постійну працю:

- ПОМІЧНИКА до експедиції газети;
- СКЛАДАЧА на КОМП'ЮТЕРІ (охочих навчимо);
- до ПРИБИРАННЯ КІМНАТ.

Добрі умовини праці і бенефіти.
Голоситесь особисто —

СВОБОДА

30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302